

A

абажур, -ура м фр. заклон, штиїи на ламїи, свеїилици, сенило.

абак(ус) м лат. архит. четвршаста йлоча на кайишелу сїуба.

абдикација ж лат. одрицање од йресїола, владарсїва, ређе од груїої високої звања, остїавка на йоложај, звање.

абдикациѝи (абдикацијскї), -а, -ѝ коїа се односи на абдикацију.

абдицирати, -йцирāм евр. (несвр.) одрећи се (одрицаїи се) йресїола или некої високої йоложаја; одрећи се (одрицаїи се) некої йрава, уверења и сл.

аберація ж лат. 1. а. астр. йривидна йромена йоложаја звезда условљена Земљиним креїањем и дрзином ширења светлостїи. б. у ойїици, одсїуїање йреломљених светлосних зракова од йожељної йравца. 2. биол. одсїуїање од шїиичної облика. 3. фиг. скреїање, засїрањивање.

абецѝда ж 1. слова латїинице (као целовиї сисїем) йоређана йо уїврђеном регу; уї. азбука и алфабеїи. 2. фиг. основна знања из нечеїа.

абецѝдār, -āра м лат. 1. а. йойис йо абецѝдном регу, абецѝдни сїисак. б. слова некої йисма исїисана йо абецѝдном регу: йлаїольски абецѝдари. 2. буквар (латїинички).

абецѝдāријум (абецѝдāриј, -ија) м абецѝдар (1).

абецѝдārнї и **абецѝдārнї**, -ā, -ѝ коїи се односи на абецѝдар; фиї. йочейнички, основни.

абѝцѝднї и **абѝцѝднї**, -ā, -ѝ коїи се односи на абѝцѝду, сређен йо абѝцѝди: ~ списак, ~ ред.

абѝцѝдно и **абѝцѝдно** прил. йо абѝцѝдном регу: ~ поређати.

āблатїв м лат. лингв. йадеж за означавање одваїања, йойицања и сл. (нїр. у латїинском језику).

āблатївнї, -ā, -ѝ коїи се односи на аблатїив: ~ генитив, ~ значење.

āблендовати и **āблендовати**, -дујѝм свр. и несвр. нем. наизменично, у крайким инїтервалима йалиїи и йасиїи фарове ауїомобила (најчеїиће као уїозорење или йоздрав возачу коїи долази у сусреїи).

āбнормāлан, -лна, -о лат. ненормалан, луд; нездрав, наказан; нейприродан: ~ човек; ~ прохтев.

āбнормāлно прил. на абнормалан начин, нейприродно: ~ се понашати.

āбнормāлнѝст, -ости ж особина и сїање оноїа коїи је абнормалан, оноїа шїио је абнормално, абнормално сїање.

аболїрати, -ѝлїрāм свр. (несвр.) правн. обуїавиїи (обуїављаїи) судски йосїуїак; укинуїи (укидаїи) неку друшївену инсїиїуцију или йраксу.

аболїција ж лат. правн. 1. обуїава кривичної йосїуїа, ослобађање од кривичної йоњења. 2. укидање неке друшївене инсїиїуције или йраксе (ройсїва, смрїине казне, законске норме и сл.).

аболїцијскї и **āболициѝнї**, -ā, -ѝ коїи се односи на аболїцију: ~ поступак.

аболїциѝнїзам, -зма м ист. йокреїи за укидање ройсїва; йокреїи за укидање некої закона.

аболїциѝнист(а), -ѝ м (ми. -сти) йоборник аболїциѝнизма.

аболїциѝнїстичкї, -ā, -ѝ коїи се односи на аболїциѝнизм.

āбѝнент м нем. йрейїлаїиик.

āбѝненткиња ж йрейїлаїиница.

āбѝнентскї, -ā, -ѝ коїи се односи на абѝненте: ~ бон.

āбѝнос и **āбѝнос** м бот. шїройско дрво велике шїврдође *Diospyros ebenit*.

āбѝноснї и **āбѝноснї**, -ā, -ѝ коїи је од абѝноса; коїи је као абѝнос: ~ сто; ~ лице.